

Fremsat den 22. oktober 2019 af Karina Adsbøl (DF), Liselott Blixt (DF), Jens Henrik Thulesen Dahl (DF),
Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Espersen (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om hjælp til aflastning af forældre til børn med et handicap under midlertidige ophold i udlandet

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indeværende folketingsår at ændre udlandsbekendtgørelsens § 1, stk. 2, så forældre til børn med et handicap fremover kan medtage hjælp til aflastning bevilget efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, under midlertidige ophold i udlandet.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en redigeret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 101 (om hjælp til aflastning af forældre til børn med funktionsnedsættelser under midlertidige ophold i udlandet), folketingsåret 2017-18. Der henvises til www.folketingstidende.dk, Folketingstidende 2017-18, tillæg A, B 101 som fremsat, og tillæg F, møde 92 kl. 13.18.

Baggrund for forslaget

Det har stor betydning for en familie med et barn med et handicap, som ønsker at holde ferie i udlandet, om aflastning til forældrene er bevilget efter servicelovens § 41 som en merudgift eller efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, som en naturalydelse (lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019). Hjælp til aflastning kan kun medtages under midlertidige ophold i udlandet, hvis aflastningen er bevilget efter servicelovens § 41. Det skyldes, at § 1, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1296 af 15. december 2009 om ydelser efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet (udlandsbekendtgørelsen) udtømmende angiver, hvilke typer hjælp efter serviceloven der kan medtages under midlertidige ophold i udlandet. Aflastning til forældre, som har et barn med et handicap, som er bevilget efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, er ikke omfattet af bestemmelsen i udlandsbekendtgørelsen, og kommunerne må derfor ikke dække udgifter til aflastning, som er bevilget efter denne bestemmelse, under midlertidige ophold i udlandet, jf. tillige Ankestyrelsens principafgørelse 80-16.

Det fremgår af Ankestyrelsens principafgørelse 85-13, at servicelovens § 41 om nødvendige merudgifter er subsidiær i forhold til servicelovens regler om aflastning, jf. § 84, stk. 1, jf. § 44. Det vil sige, at der alene kan ydes hjælp efter § 41 til dækning af nødvendige merudgifter til aflastning i eget hjem, hvis en af de øvrige aflastningsordninger ikke i tilstrækkeligt omfang kan løse behovet. Når aflastning til forældre, som har et barn med et handicap, således som udgangspunkt bevilges efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, indebærer det i praksis, at de fleste børnefamilier, der modtager hjælp til aflastning, ikke kan tage denne hjælp med under midlertidige ophold i udlandet. Dette gælder, uagtet at kommunerne efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, skal tilbyde afløsning eller aflastning af forældre eller andre nære pårørende, når aflastningen sker af hensyn til den øvrige familie, jf. Ankestyrelsens principafgørelse 85-13.

Det fremgår endvidere af Ankestyrelsens principafgørelse 80-16, at hjælp til aflastning ikke kan bevilges efter en an-

den bestemmelse i serviceloven alene med det formål, at aflastningen kan tages med til udlandet.

I praksis har det den konsekvens, at de fleste forældre, som passer et barn eller en ung under 18 år med et handicap i hjemmet, ikke som andre forældre har mulighed for at tage på ferie med barnet og lade op, slappe af og få ny energi til hverdagen, fordi de ikke kan medtage hjælp til pasning af barnet. Den omfattende pasningsopgave, som følger med at have et barn med et handicap, vil desuden ofte tage opmærksomheden og tiden fra andre børn i familien.

Familierne har dog en anden mulighed, idet kommunerne godt må dække de udgifter, der er forbundet med, at barnet bliver passet i en aflastningsfamilie eller på en aflastningsinstitution, mens den øvrige familie er på ferie.

Dansk Folkeparti har forsøgt at afdække de økonomiske konsekvenser forbundet med forslaget. På den baggrund har Dansk Folkeparti anmodet den tidligere børne- og socialminister om at vurdere, hvorvidt det vil være billigere for kommunerne at tilbyde familier med et barn med et handicap hjælp til aflastning under f.eks. en kortvarig ferie sammenlignet med udgifterne til et aflastningsophold i et døgntilbud i den pågældende periode, jf. SOU alm. del – spørgsmål 193 (folketingsåret 2017-18). Den tidligere børne- og socialminister har imidlertid i besvarelsen fra den 2. februar 2018 oplyst, at det ikke er muligt at foretage en realistisk vurdering af, hvorvidt der vil være flere eller færre offentlige udgifter forbundet med at give mulighed for, at aflastning efter servicelovens § 84, jf. § 44, kan tages med til udlandet. Det fremgår af den daværende ministers besvarelse, at udgifterne ved at medtage aflastning til udlandet ikke kan fastlægges entydigt, men vil variere fra situation til situation, hvilket umuliggør en sammenligning med udgifterne til aflastningsophold i et døgntilbud. Dansk Folkeparti konstaterer på den baggrund, at forslaget ikke nødvendigvis vil medføre ekstra udgifter.

I praksis har det således stor betydning, om aflastning til familier er bevilget efter den ene eller anden bestemmelse i serviceloven. Dansk Folkeparti ønsker, at forældre, som passer et barn eller en ung under 18 år med et handicap i hjemmet og er bevilget hjælp til aflastning efter servicelovens § 84, stk. 1, jf. § 44, skal have mulighed for at få hjælp til aflastning under midlertidige ophold i udlandet. Familier, som har børn med et handicap, skal selvfølgelig have mulighed for at holde ferie på lige fod med andre familier.

Skriftlig fremsættelse

Karina Adsbøl (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om hjælp til aflastning af forældre til børn med et handicap under midlertidige ophold i udlandet.

(Beslutningsforslag nr. B 13)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.